

Maar hij stelt daartegenover, dat de Romeinsche cijfers gemakkelijk met elkander kunnen worden verward (ook de Arabische; bovendien behoeft men de Romeinsche cijfers ook bij de Latijnsche benamingen niet te gebruiken); dat bijzondere aanwijzingen voor den apotheker toch in de landstaal moeten geschieden; dat men voor de vele nieuwe stoffen moeilijk altijd nieuwe Latijnsche namen zal kunnen bedenken; dat het gebruik van het Latijn „originaliteit” in het voorschrijven „absoluut onmogelijk” maakt; dat de apothekers geen groote Latinisten zijn; dat het zonde is van den tijd, die noodig is tot het aanleeren van een verouderden vorm van uitdrukking.

Het *Pharm. Weekblad* voegt aan de behoudsargumenten nog één toe, nl. dat de Pharmacopeeën van landen met minder algemeen bekende talen voor den buitenlander ontoegankelijk zijn, als zij niet in het Latijn zijn vertaald.

Wij zouden meenen, dat wat FANTUS vóór het Latijn aanvoert, geen toevoeging behoeft en krachtiger is dan wat hij er tegen zegt.

AAN DE WIEG DER „LEEKENGENEESKUNST”. — Een belangstellende wees mij een aardige plaats in *Herodotus*, I. § 197, waar hij het heeft over de Babyloniërs. „De zieken brengt men naar de markt, want zij maken geen gebruik van artsen. De voorbijgangers gaan op hen toe en geven hun raad. Wie aan dezelfde ziekte heeft geleden, als zulk een zieke, of een anderen dergelijken lijder heeft gezien, deelt hem mede wat hij heeft gedaan of zien doen om de ziekte te verdrijven. Het is niet geoorloofd, den zieke zwijgend voorbij te gaan, zonder te vragen, welke ziekte hij heeft”.

Alle yerontschuldiging, ja alle lof verdienen de Babyloniërs met hun onnozele en onzelfzuchtige kwakzalverij. Zij hadden immers geen artsen. Om goede redenen is hun eenigszins verouderd stelsel verlaten. Neen, zeggen de Wijzen uit het Westen: wij moeten naar Babel terug. De »intuïtie” van den eersten den besten leek, dat is het heil. Babylonische begripsverwarring!

EEN VERWERPELIJKE OVEREENKOMST. — Te Berlijn bestaat een overeenkomst tusschen artsen en beambten bij de banken, volgens welke de beambten met een inkomen beneden 8000 mark voor een consultatie 1.50 mark. en voor een bezoek, onverschillig op waken afstand, 2 mark moesten betalen. terwijl een contrôle op de inkomens niet bestaat. De contractencommissie der Aerztekammer van Berlijn—Brandenburg heeft besloten, zoo spoedig mogelijk deze overeenkomst te doen opzeggen (*Deutsche med. Wochenschr.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE INHOUD VAN HET TIJDSCHRIFT.

Vergun mij een paar opmerkingen, naar aanleiding van de uwe, gemaakt in uw „Naschrift” op mijn ingezonden stuk, in het *Tijdschrift* van 20 Januari ll.

Dat schoolkinderen in den groei het *Tijdschrift* niet lezen, is ook mij bekend.

Het moge waar zijn, dat „aan de oogen van volwassenen, alleen door een beetje „meer inspanning, als die voor korten tijd noodig is, toch niet zoo gemakkelijk iets „te bederven is”, gelijk de redactie schrijft, — niet minder waar is het toch ook, dat het lezen van fijn schrift, eenigen tijd achtereen, zeer hinderlijk en vermoeiend is voor de oogen en daardoor nadeelig voor deze, waarbij ik ook denk aan de zettters en aan hen, met de correctie belast.

Maar, waarop ik in mijn ingezonden stuk voornamelijk den klemtoon heb willen leggen, is, dat wij, geneeskundigen, in deze, gelijk in al dergelijke zaken, met voorbeelden dienen vooraan te gaan, opdat men niet van ons mag kunnen zeggen: „doe naar „hun woorden, niet naar hun werken”.

Puttershoek, 26 Januari 1917.

D. H. N. ADRIANI.